

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η ζωή της Εκκλησίας είναι χαρά

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, εχθές Σάββατο 22 Μαρτίου 2025, ιερά μνήμη του αγίου και ενδόξου ιερομάρτυρος Βασιλείου πρεσβυτέρου της Αγκυρανών Εκκλησίας, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ρεντίνης.

Στην ως άνω Ιερά Μονή φυλάσσεται η τιμία κάρα του Αγίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε:

«Μέσα σε αυτήν την ευλογημένη περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αδελφοί μου, που η Αγία μας Εκκλησία προσκαλεί όλους μας ανεξαιρέτως να τοποθετήσουμε τη ζωή μας και τη σκέψη μας εις το μυστήριο της Βασιλείας του Θεού και της Σωτηρίας μας. Μέσα σε αυτήν την ευλογημένη λοιπόν περίοδο της άσκησης, της νήψεως, της νηστείας, της μετάνοιας, κυρίως και πρωτίστως, ώστε να κατανοήσουμε το μέγεθος της φιλανθρωπίας του Θεού για τη σωτηρία μας και να γευτούμε την χαρά του πάθους Του και της ενδόξου Αναστάσεώς Του.

Η Εκκλησία μας φέρνει μπροστά μας και τις μνήμες των αγίων, τις μνήμες των αγίων μας, όπως και του σημερινού εορτάζοντος Αγίου Ενδόξου Ιερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου της Αγκυρανών Εκκλησίας από το 362 μετά Χριστόν, που μαρτύρησε επί αυτοκράτορος Ιουλιανού του Παραβάτου στην Άγκυρα.

Αλλά αυτό το γεγονός της αθλησεώς του Ιερομάρτυρος, αυτή η κατάσταση δηλαδή, η οποία η Εκκλησία μας προσφέρει ως ζώσα ζωή, γιατί το μαρτύριο ενός Αγίου είναι ζωή. Για εμάς και με τα κοσμικά μας μάτια, τη σκέψη μας και το φρόνημά μας, το να πεθαίνει ένας άνθρωπος σημαίνει ότι φεύγει από αυτήν τη ζωή. Και πολλές φορές κοιτάζουμε και το πώς φεύγει αυτός ο άνθρωπος, όμως αυτή η κατάσταση, η μετάβαση εκ του θανάτου στην αιωνιότητα της Βασιλείας του Θεού, μας δίνει τη βεβαιότητα της ζωής, αυτήν την βεβαιότητα μας την δίνει η Παναγία Θεοτόκος, αλλά και οι Άγιοι Μάρτυρες και οι Άγιοι της πίστεώς μας.

Και σήμερα μας το διασαφηνίζει πολύ ωραία το ευαγγελικό ανάγνωσμα το οποίο διαβάσαμε. Είναι από το κατά Μάρκον Ιερό Ευαγγέλιο από το δεύτερο κεφάλαιο. Και μάλιστα αν πάτε στην Καινή Διαθήκη, που πρέπει να πηγαίνετε και να μελετάτε την Καινή Διαθήκη συνεχώς, θα δείτε ότι είναι μία συνέχεια από την προηγούμενη Κυριακή, από το θαύμα του Κυρίου μας με τον παράλυτο της Καπερναούμ.

Μετά από αυτό το θαύμα, έφυγε ο Κύριος και περπατούσε στον αιγιαλό της Γαλιλαίας, της Τιβεριάδος Θάλασσας. Και περνάει έξω από το τελωνείο, το τελωνικό γραφείο, το τελωνείο της εποχής, όπου εκάθητο ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Ματθαίος, ο Λευί, ο υιός του Αλθαίου. Και εκεί ο Κύριος τον κάλεσε στο αποστολικό αξίωμα: «Ακολούθησέ με», λέγει. Και ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Ματθαίος, ακολουθεί. Τον ακολουθεί χωρίς δεύτερη σκέψη. Ούτε κάθεται να σκεφτεί ποιος είναι και τι είναι, γιατί οι τελώνες της εποχής εκείνης ήταν οι χειρότεροι άνθρωποι, διότι συγκέντρωναν τους φόρους από τους Ιουδαίους και τους απέδιδαν εις τους Ρωμαίους κατακτητές.

Εξαγόραζαν τους φόρους και αυτό πολλές φορές τους έδινε την δυνατότητα να συγκεντρώνουν πολλά περισσότερα χρήματα από αυτά που απαιτούνταν ως απόδοση του κεφαλαικού φόρου και να κρατούν μεγάλο ποσό χρημάτων. Δεν σκέφτηκε λοιπόν ο Λευί, ο Ματθαίος, ποιος είμαι εγώ και ποιος με καλεί να τον ακολουθήσω.

Ούτε σκέφτηκε: «Ας τακτοποιήσω πρώτα τα θέματα που έχω και μετά θα ακολουθήσω τον Χριστό», αλλά εγκατέλειψε εκείνη την ώρα τα πάντα και τον ακολούθησε. Τον ακολούθησε λοιπόν σε αυτή την πορεία του ενανθρωπήσαντος Θεού, της Αποκαλύψεως του Πατέρα Θεού εις τη ζωή των ανθρώπων, την οποία μας την έκανε ο ένσαρκος Κύριός μας Ιησούς Χριστός.

Δεν τον κάλεσε τον Ματθαίο, όπως κάλεσε τον Πέτρο και τον Ιωάννη. Να ωριμάσει ο Ματθαίος, έπρεπε να δει, να ακούσει τον λόγο του Κυρίου και τη διδασκαλία Του, να δει και τα θαύματά Του για να μπορέσει να έχει την ωριμότητα και τη δύναμη να τα εγκαταλείψει όλα και να Τον ακολουθήσει. Αυτό είναι πρόκριμα ζωής για

όλους μας, αδελφοί μου. Είναι ένα πρόβλημα ζωής για όλους μας ανεξαιρέτως. Αν μπορούμε να ακολουθήσουμε τον Ιησού Χριστό.

Εάν μπορούμε να τακτοποιούμε τα πράγματα της ζωής μας μέσα από την μετάνοια και την επιστροφή εις τη σχέση μας με τον Θεό και εις την ουσιαστική και πραγματική καρδιακή μας σχέση και κατάσταση, πρώτα με τον εαυτό μας και μετά με το Θεό και με τους άλλους. Είναι ένα πρόκριμα το πώς θα μπορούμε να διαθέτουμε τον χρόνο της ζωής μας για να είμαστε κοντά στον Χριστό και να σωζόμαστε από Αυτόν.

Ο Ματθαίος τον ακολουθεί λοιπόν και όχι μόνο τον ακολουθεί, αλλά κάνει λέγει και τραπέζι στο σπίτι του. Και κατακείμενοι αυτοί οι οποίοι εκάθητο, να γευθούν, όχι το φαγητό της τράπεζας του Ματθαίου, αλλά την πνευματική χαρά του Ματθαίου, ότι πράγματι τον κάλεσε κοντά Του και ότι αυτός μπόρεσε και ακολούθησε τον Χριστό.

Και βέβαια, μέσα σε αυτήν την πνευματική χαρά, που θα πρέπει όλοι μας να αγωνιζόμαστε να έχουμε στη ζωή μας, μετέχοντας εις την τράπεζα του Κυρίου, στο Σώμα Του και στο Αίμα Του, στη χαρά των Αγίων και της Εκκλησίας, υπάρχουν πάντοτε και οι κακεντρεχείς, οι οποίοι δεν αποδέχονται τον Θεό. Αυτοί οι οποίοι, ενώ βλέπουν τον Θεό να σώζει μέσα στη ζωή των ανθρώπων, αποποιούνται Αυτούς τη χάρη και τη χαρά.

Αποποιούνται αυτής της χάρης και της χαράς. Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι κατηγορούν τον Κύριο, γιατί με τους τελώνες και τους πόρνους εσθίει και πίνει; Κάθεται στα τραπέζια με τους τελώνες και τους πόρνους και πίνει και τρώγει. Επιτρέπει στην πόρνη γυναίκα, όπου την απάλλαξε από το πάθος της και της έδωσε τη δύναμη της σωτηρίας, μετά τη μετάνοιά της, να δεχτεί τα δώρα της, να σκουπίσει τα πόδια Του με τα μαλλιά της και να συντροφεύει με τους γραμματείς, με τους τελώνες και με τους Φαρισαίους.

Και βέβαια ο Κύριος, ο καρδιογνώστης των ψυχών μας, πολύ εύστοχα και πολύ διδακτικά για όλους μας λέγει: «Εγώ ήρθα για να θεραπεύσω τους ασθενείς, τους αμαρτωλούς ανθρώπους. Για αυτό και κάθομαι με αυτούς, για να τους δημιουργήσω τις προϋποθέσεις της μετάνοιας». Προσέξτε, εσείς προσέξτε το αυτό. Εσείς που θεωρείτε υγιείς και δεν έχετε ανάγκη μετάνοιας, το είπε στους γραμματείς και στους Φαρισαίους, «εσείς λοιπόν δεν έχετε τόπο μαζί μου;»

Πόσοι άραγε θα μπορούν σήμερα να ακούσουν τα λόγια του Κυρίου μας, να μπορούν να στέκονται δίπλα Του και να περιμένουν με τη μετάνοιά τους τη σωτηρία τους, ή να μπορούν να στέκονται απέναντί Του και να απορρίπτουν τον Κύριο; Αυτό, αδελφοί, γίνεται διαχρονικά. Έγινε επί των ημερών του Κυρίου και θα συνεχίσει μέσα στη ζωή της Εκκλησίας διαχρονικά να πραγματοποιείται, γιατί οι άνθρωποι δεν μπορούν να καταλάβουν το μέγεθος της παρουσίας του Θεού στη ζωή τους.

Δεν μπορούσε να καταλάβει ο Ιουλιανός ο Παραβάτης όταν ήταν πεταγμένος στη φυλακή ο Άγιος Βασίλειος, πώς του ξέσχισαν τις σάρκες και πώς, μέσα στην υγρή φυλακή, αυτός θεραπευόταν πρώτη και δεύτερη φορά. Δεν μπορούσε ο Σατορνίνος να κατανοήσει το κήρυγμα και την παρουσία του, του δούλου του Θεού, του Ιερομάρτυρος Βασιλείου, εις την τοπική Εκκλησία της Άγκυρας.

Η προσφορά του, η προσευχή του, η παρουσία του, που ήταν παρουσία του ζώντος και αληθινού Θεού, αυτήν τη μαρτυρία έδινε ο Άγιος Βασίλειος σε εκείνη την

τοπική Εκκλησία, την κλίση του Θεού για τους ανθρώπους, όπως όλοι μας καλούμαστε σε αυτό το συμπόσιο της πίστewς, γιατί είναι συμπόσιο.

Η ζωή της Εκκλησίας είναι χαρά, έστω κι αν βλέπουμε πολλούς ανθρώπους τώρα τη Μεγάλη Εβδομάδα να σκέφτονται τον Κύριο, που τον βλέπουν εκεί με το ακανθώδες στεφάνι ή πάνω στο σταυρό και να κλαίνει για τις αμαρτίες τους, να κλαίνει για τη μετάνοιά τους, όχι γιατί αυτό που βλέπουν απέναντί τους, διότι η χαρά για τον κόσμο είναι ο Σταυρός του Χριστού, γιατί είναι η σωτηρία μας και είναι η λύτρωσή μας.

Είναι η δόξα μας και είναι η επαναπροσέγγισή μας στο μυστήριο της Βασιλείας του Θεού. Σημασία έχει να μπορέσουμε να κατανοήσουμε την μετάνοια, ή καλύτερα αν θέλετε την κλίση του Θεού πρώτα για την μετάνοιά μας, ώστε πράγματι να έχουμε τη δυνατότητα να συναντάμε τον Χριστό και να βιώνουμε αυτήν την ευεργετική παρουσία Του στη ζωή μας.

Να μπορούμε να τακτοποιούμε την ζωή μας, όπως ο Ματθαίος άφησε την αμαρτωλή ζωή του και με μετάνοια τοποθετήθηκε δίπλα στον Διδάσκαλο και δεν έγινε μόνον μαθητής, αλλά έγινε και ευαγγελιστής του. Συνέγραψε το πρώτο Ευαγγέλιο που υπάρχει εις το βιβλίο της Καινής Διαθήκης και μάλιστα το έγραψε στην αραμαϊκή γλώσσα, αλλά και μετά στην ελληνική ως πρώτη μαρτυρία της παρουσίας του Ενανθρωπήσαντος Θεού του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στη ζωή των ανθρώπων.

Και για προσέξτε! Αν πάμε στο ένατο κεφάλαιο του Ματθαίου, θα δούμε ότι ο ίδιος περιγράφει την κλίση του. Αυτό που διαβάσαμε από το κατά Μάρκον, το σημερινό Ευαγγέλιο. Εκεί λοιπόν, ο Ματθαίος εις μαρτυρίαν, του τι ήταν, γράφει λοιπόν για την κλίση του του Ματθαίου, λέγει του τελώνου. Του Ματθαίου του τελώνου, ενώ σήμερα, ο Ευαγγελιστής Μάρκος και ο Ευαγγελιστής Λουκάς, αν πάμε στα αντίστοιχα κεφάλαια, δεν ψεύδουν.

Κρατούν, θα λέγαμε, τα προσωπικά δεδομένα της εποχής εκείνης και λέγουν ότι εκάλεσε λέγει κοντά του τον γιο του Αλθαίου, τον Λεβί, χωρίς να λένε ποιο ήταν το προηγούμενο επάγγελμά του και το όνομά του. Εκείνος όμως μαρτυρεί το πρόβλημά του. Εξαγγέλει στην εκκλησία, γιατί είναι Ευαγγέλιο που το διαβάζουμε από τότε μέχρι σήμερα.

Το ποιος ήταν και ζητάει δια της μετανοίας το έλεος του Θεού στη ζωή του. Για δέστε τι διαφορά, τι ποιότητα ζωής! Έτσι, αυτοί οι άνθρωποι έναντι της δικής μας καταστάσεως και της καθημερινότητος που καλούμαστε σε αυτό το μυστήριο της σωτηρίας μας και μένουμε απαθείς. Μένουμε έτσι απόμακροι. Έτσι όπως μένουμε και στην καρδιά μας.

Δυστυχώς, έτσι όπως μένουμε απόμακροι και από τους άλλους ανθρώπους. Και ο Άγιος Βασίλειος, αδελφοί μου, αυτό έχει να μας μαρτυρήσει: την κλίση του από τον Θεό και αυτή η κλίση έγινε μετάνοια και μετά έγινε ομολογία πίστεως και η ομολογία πίστεως έγινε μαρτύριο διά χύσεως του αίματος.

Να μπορεί να έχει την ανδρεία όταν του έκοβαν λωρίδες στις σάρκες του και τις πίσω τις γύριζαν μπροστά οι δήμιό του και τις εμπρός πίσω να κόψει μία, να την τραβήξει και να την ρίξει στο πρόσωπο του Ιουλιανού του Αυτοκράτορος. Αυτός είναι Δούλος του Ιησού Χριστού. Ο οποίος δεν σκέφτεται την παρούσα πρόσκαιρη ζωή, αλλά εξαγοράζει την αιωνιότητα της Βασιλείας.

Αυτή λοιπόν την δυνατότητα μας τη δίνει η εκκλησία μας, τη δίδει ο Χριστός και η εκκλησία μας προσφέρει όλη αυτή την ευλογημένη περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής για να επανατοποθετηθούμε εις την κλίση μας. Να αγωνιστούμε να πάρουμε την ζωή του πρωτοκτίστου κάλλους μας, της ωραιότητάς μας, της όμορφης καρδιάς μας, όπως μας την χάρισε ο δημιουργός Θεός και εμείς πολλές

φορές την αμαυρώνουμε και την ποδοπατούμε.

Και θα πρέπει να αγωνιστούμε. Μέσα από αυτή τη διδασκαλία της εκκλησίας μας, να αγωνιζόμαστε όλοι μας πνευματικά καθημερινά. Και να προσπαθούμε, ώστε πράγματι η κλίση του Θεού να λειτουργεί μέσα μας, η καρδιά μας να είναι ζώσα και ενεργής.

Η διδασκαλία της εκκλησίας να πέφτει μέσα στην καρδιά μας και να καρποφορεί και να αυξάνει και να πληθύνεται και να μεγαλώνεται και να δίνεται η δυνατότητα πρώτα μέσα μας και μετά στους γύρω μας, να βιώνουμε την παρουσία του Θεού και να την ομολογούμε όπως ο Ματθαίος με την κλίση του, όπως ο Άγιος Ένδοξος Ιερομάρτυρας Βασίλειος με την κλίση του, την ομολογία του και το μαρτύριό του.

Εύχομαι η Χάρις του Θεού δια πρεσβειών του Αγίου Ενδόξου Ιερομάρτυρος Βασιλείου να ευλογεί όλους μας και εσάς και τις οικογένειές σας, την γερόντισσα και την αδελφότητα εν Χριστώ της Ιεράς Μονής και τους προσκυνητές της Ιεράς Μονής.

Και η Παναγία μας και ο Άγιος Βασίλειος, να συντροφεύουν στη ζωή όλους μας και
Θεού στο
Αγίας και

